

Κυριακή της Τριωγής- Κυριακή της συγχώρεσης

Η

ευλογημένη

συγχώρηση

“εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, αφήσει και υμίν ο πατήρ υμών ο ουράνιος”.

Στην είσοδο της Μεγάλης Τεσσαρακοστής η Εκκλησία μας θυμίζει την παρακοή του Αδάμ. Θυμούμαστε συγκεκριμένα την “από του Παραδείσου της τρυφής εξορία του Πρωτοπλάστου Αδάμ”.

Η παράβαση της εντολής από τον Αδάμ διαπέρασε και άγγιξε ολόκληρο το ανθρώπινο γένος. Αυτή η ανταρσία δείχνει την περιφρόνηση της αγάπης του Θεού από μέρους του ανθρώπου και την επιθυμία του που εκδηλώνεται πολύ έντονα και στις μέρες μας για αυτοθεοποίηση. Δηλαδή την ροπή του να φτιάχνει τη ζωή του χωρίς την παρουσία της αγάπης του Θεού, η οποία θα της έδινε την επιδιωκόμενη πληρότητα.

Αυτή ακριβώς η απομάκρυνση του ανθρώπου από την πηγή της ζωής που είναι ο Θεός τον έφερε αγκαλιά με τον θάνατο.

Η εκδίωξη

Βλέπουμε λοιπόν ότι η αμαρτία είναι εκείνη που απομακρύνει τον άνθρωπο από την ευλογημένη ζωή, και έτσι η ύπαρξή του στη γη καταντά να είναι μία εξορία. Εκείνος που μας ανοίγει την πόρτα του Παραδείσου είναι ο Χριστός μέσα από την

Εκκλησία, η οποία μετατρέπει την ζωή μας σε μια προσκυνηματική πορεία προς την ουράνια πατρική γη.

Έτσι αρχίζοντας την Μεγάλη Τεσσαρακοστή είμαστε σαν τον Αδάμ: “Εξεβλήθη Αδάμ του Παραδείσου, διά της βρώσεως, διό και καθεζόμενος απέναντι τούτου, ωδύρετο ολολύζων”.

Η απελευθέρωση

Η Μεγάλη Σαρακοστή είναι η περίοδος εκείνη που με τους πνευματικούς αγώνες στους οποίους μας εισάγει η Μητέρα μας Εκκλησία, μας εγκεντρώνει σε μια πορεία απελευθέρωσής μας από την σκλαβιά της αμαρτίας. Και ακριβώς το ευαγγελικό ανάγνωσμα που ακούσαμε σήμερα βάζει μπροστά μας τους όρους εκείνους που οδηγούν στην πραγματική ελευθερία. Πρώτα είναι η νηστεία – η άρνηση δηλαδή να δεχθούμε τις επιθυμίες και τις ανάγκες της πεπτωκυίας φύσης μας – η οποία μας βάζει σε αυτή την πορεία ελευθερίας που είναι ουσιαστικά πορεία παράδοσής μας στην αγκαλιά της αγάπης του Θεού.

Για να είναι αποτελεσματική η νηστεία μας θα πρέπει να διαχωρίζεται από το υποκριτικό πνεύμα το οποίο αναπτύσσει πολλές φορές ο άνθρωπος που ζει μακριά από τον Θεό. Επίσης ένας άλλος όρος που βάζει μπροστά μας το Ιερό Ευαγγέλιο σ’ αυτή την πορεία μας προς την ελευθερία, είναι η συγγνώμη. Ακούσαμε χαρακτηριστικά “εάν αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, αφήσει και υμίν ο πατήρ υμών ο ουράνιος”.

Με αυτό τον τρόπο το ευαγγέλιο της σημερινής ημέρας μας φέρνει μπροστά σε μια νέα πραγματικότητα όπου με την συγχωρητικότητα σπάζει το φρούριο της αμαρτίας και ο άνθρωπος ακολουθεί την πορεία της επιστροφής προς τον Παράδεισο όπου κυριαρχεί η αγάπη του Κυρίου μας.

Το να συγχωρούμε τον συνάνθρωπό μας σημαίνει να βάζουμε ανάμεσά μας την ακτινοβόλα συγχώρηση του ίδιου του Θεού. Συγχώρηση πραγματική είναι ακόμα το πέρασμα της πραγματικότητας της βασιλείας του Θεού μέσα στον κόσμο που κυριαρχεί η αμαρτία.

Αγαπητοί αδελφοί, με τη σημερινή ευαγγελική περικοπή η Εκκλησία μας εισάγει στο Στάδιο των Αρετών, στο οποίο βλέπουμε να κυριαρχεί το πνεύμα της αληθινής νηστείας. Αυτό σημαίνει να αφήνουμε τον εαυτό μας ελεύθερο να δέχεται την αγάπη του Θεού και να την προσφέρει και στους άλλους ανθρώπους (ανεξικακία, συγχωρητικότητα). Ακόμα μας προσανατολίζει σ’ εκείνο που ακούσαμε να θησαυρίζουμε θησαυρούς στον ουρανό. Αυτό υπαγορεύει να είμαστε μόνιμα και απόλυτα προσκολλημένοι στην αιώνια αγάπη του Θεού που είναι η μόνη σωτήρια

για τον άνθρωπο.

Κυριακή της Τυρινής

Χριστάκη Ευσταθίου, Θεολόγος

Πηγή: